

Co se týče příčinné souvislosti mezi škodou žalované firmy, jež jí vznikla zaplacením dobrovolné pokuty 45.000 Kč v řízení upouštěcím a zaplacením útrat 7.500 Kč právního zastoupení obhájcem v upouštěcím řízení, a její vinou, jakož i spoluvinou žalobcovou, jest tato nižšími soudy zjištěna a správně posouzena, neboť soudy ty zjistily, že žalovaná věděla, jakým způsobem žalobce vyclíval v Praze zboží a že mu dávala k tomu cíli své nevyplněné blankety faktur. Poukaz na rozhodnutí ze dne 27. ledna 1928 č. j. Rv I 571/27 čís. 7727 sb. n. s. jest nepřipadným, neboť rozsudky nižších soudů byly v onom případě zrušeny nejvyšším soudem proto, že nabízené stranami důkazy o příčinné souvislosti škody žalobcovy a viny žalovaného nebyly vůbec provedeny (§ 503 čís. 2 c. ř. s.), kdežto v tomto sporu byly potřebné důkazy provedeny a potřebná zjištění na jich základě učiněna. Žalobce i žalovaná firma zaplatili v upouštěcím řízení každý svou dobrovolnou pokutu, žalobce 50.000 Kč a žalovaná 45.000 Kč a tím si ocenili sami za souhlasu celních orgánů míru svého účastenství na přestupku důchodkovém společně spáchaném a na vině na něm. Tuto pokutu zaplatil každý z nich sám za sebe a pokuta stihla každého z nich vzhledem k jeho vlastnímu účastenství na důchodkovém deliktu. I když tedy žalobce spoluzavinil zahájení důchodkového řízení pro podloudnictví proti oběma, zavinila i žalovaná strana, jak zjistily nižší soudy, svým účastenstvím, souhlasem a vědomím o podloudnictví, zahájení řízení a nemůže proto nyní svaliti výhradnou vinu na žalobce. Každá strana zavinila společně škodu svou i škodu druhé strany a míra tohoto spoluzavinění byla rozvržena podle § 1304 obč. zák. na každou z nich podstoupením dobrovolné pokuty ve výši, kterou si každá z nich navrhla, a nemůže proto nyní žalovaná strana žádati, by žalobce, který podstoupil pokutu na něj připadající, nahradil jí ještě celou nebo část pokuty, kterou sama pro sebe navrhla a dobrovolně zaplatila, ocenivší tím sama míru svého účastenství na spoluvině. Tím méně může žádati náhradu výloh právního zastoupení, ana si je zjedнала jen k svému vlastnímu obhájení ve svém vlastním zájmu a ana její nevina na deliktu podloudnictví nebyla zjištěna, naopak ona sama svou vinu mlčky zaplacením dobrovolné pokuty přiznala. Uznaly tedy nižší soudy právem, že nejsou po právu vzájemné pohledávky na náhradu škody 45.000 Kč a 7.500 Kč, uplatněné žalovanou stranou k započtení.

Čís. 8851.

Převzal-li pachtýř smlouvou náklady oprav, rozumí se tím obyčejné opravy, nikoliv znovuzřízení součástí pachtovního předmětu, které se staly časem nepotřebnými nebo byly zničeny.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1929, Rv I 1614/28.)

Podle pachtovní smlouvy zavázal se pachtýř hostince, že bude udržovati najaté místnosti v dobrém stavu a že uhradí případné opravy za trvání pachtu. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se pronajímatel na nájemci náhrady za nové parketování sálu, jakož i za opravu starých

parket a podlahy. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud vyhověl odvolání žalovaného potud, že zamítl žalobu, pokud se domáhala náhrady za nové parketování, jinak napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl žalobcovu dovolání.

Důvody:

Jde jen o výklad ustanovení pachtovní smlouvy: »Die Pächterin ist verpflichtet, die in Bestand genommenen Lokalitäten im guten Zustande zu erhalten und die während der Pachtdauer allenfalls notwendigen Reparaturen aus Eigenem zu tragen«. Odvolací soud správně vyložil, že žalovaný pivovar je povinen podle smlouvy nésti náklady oprav, ne však náklady nového vybudování. Zpravidla má nésti náklady udržování spachtované věci propachtovatel, pachtýř jen obyčejné opravy ve smyslu § 1096, druhý odstavec obč. zák., o něž v tomto případě nejde. Převezme-li pachtýř smlouvou náklady oprav, nemůže se tato odchylka od zákona vykládati dále, než že strany měly na mysli obyčejné opravy, na příklad oken, zámků, vodovodů a pod. (Srov.: Ehrenzweig, Bürgerliches Recht, 2. vydání, 2. svazek, § 370, I, a), nikoliv znovuzřízení součástí pachtovního předmětu, které se časem staly nepotřebnými nebo byly zničeny. Kdyby mínění žalobkyně, že žalovaný pachtýř měl na své náklady zříditi větší část zničené podlahy v taneční místnosti, bylo správné, mohla by se týmž právem domáhati obnovení větrem zničené krytby střechy, shnilého krovu nebo vyvrácení zdi. K tomu jistě nesměřoval úmysl stran při uzavírání smlouvy. Takový výklad by se také příčil poctivým stykům (§ 914 obč. zák.). Nepovažoval-li odvolací soud na základě znaleckého posudku nové položení větší části zmíněné podlahy za opravu ve smyslu pachtovní smlouvy, posoudil věc správně po právní stránce. Dovolání žalobkyně jest neodůvodněné a proto bylo zamítnuto.

Čís. 8852.

Společnost s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Převod závodních podílů lze učiniti závislým na souhlasu společníků. Bylo-li podle původní společenské smlouvy k převodu závodních podílů třeba souhlasu společníků, vyžaduje se souhlasu všech společníků ke změně společenské smlouvy v ten smysl, že k převoditelnosti podílů stačí souhlas společnosti.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1929, R II 35/29.)

Rejstříkový soud zamítl opověď společnosti s r. o., pokud se domáhala zápisu změny čl. 4, třetí odstavec, společenské smlouvy, podle níž převod podílů měl nadále býti závislý na souhlasu společnosti. Důvody: Odstavec, o nějž tu jde, zní v původní společenské smlouvě ze dne 20. května 1916, zapsané v obchodním rejstříku a dosud nezměněné, takto: »Převod podílů je závislý na souhlasu společníků